

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobce: **F. P.**, narozený X,
státní příslušnost Iránská islámská republika,
bytem X,
zastoupený Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem,
sídlem Vinohradská 22, 120 00 Praha 2,

proti
žalovaného: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**,
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 8. 2023, č. j. OAM-613/ZA-ZA11-K10-2023,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 8. 2023, č. j. OAM-613/ZA-ZA11-K10-2023, jímž bylo rozhodnuto, že se řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zastavuje.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce poukázal na to, že důvodem zastavení řízení o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany je skutečnost, že se bez omluvy nedostavil na základě písemné Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

výzvy k pohovoru za účelem zjištění stavu věci, který byl stanoven na 2. 8. 2023, přičemž výzva s předvoláním k pohovoru byla žalobci i jeho právnímu zástupci prokazatelně doručena. Uvedl, že bohužel fyzicky předvolání neobdržel. Zdůraznil, že jej jeho právní zástupce kontaktoval několik dnů před stanoveným termínem, přičemž v rámci telefonické domluvy došlo k chybnému záznamu termínu pohovoru, který si žalobce poznamenal až na 2. 9. 2023. Z tohoto důvodu se v den pohovoru k tomuto nedostavil. Nestalo se tak tedy z důvodu, že by žalobce nechtěl poskytnout žalovanému potřebnou součinnost, či že by chtěl řízení protahovat, nýbrž toliko nedopatřením. Ačkoli žalobce si je vědom toho, že je to on, kdo je zodpovědný za uvedené pochybení, lze se domnívat, že následky takové chyby zcela neodpovídají míře hrozícího dopadu do jeho života.

3. Zdůraznil, že žalovaný napadeným usnesením řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil, neboť se domnívá, že žalobce nemá vůli spolupracovat za účelem zjištění stavu věci. Tak tomu ale není, přičemž zastavením řízení může dojít k velmi závažnému zásahu do sféry žalobce, který je nepřiměřený formálním důvodům, které vedly k zastavení řízení. Žalobce byl toho názoru, že žalovaný v tomto směru postupoval v rozporu se základními zásadami správního řízení a věc řeší nepřiměřeně formalisticky. Ačkoliv samozřejmě je možnost, aby v daném případě zamítl žádost čistě na základě zjištění, že se žadatel řízení nedostavil k pohovoru, ačkoliv byl řádně předvolán, byl žalobce přesvědčen o tom, že je stále namístě přihlížet k ostatním skutečnostem v rámci řízení zjištěným a posoudit, zda ze správního spisu lze bez dalšího dovodit, že by žalobce skutečně úmyslně řízení o své žádosti „bojkotoval“, resp. působil průtahy, či neměl vůli na prokázání stavu věci, což je podstatou argumentace žalovaného, jíž tento podkládá napadené rozhodnutí.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl. Konstatoval, že při doručování písemnosti žalobci a jeho právnímu zástupci postupoval v souladu se zákonem, přičemž absence jakéhokoli vysvětlení, omluvy či reakce ohledně nedostavení se žalobce k pohovoru nelze rozhodně považovat za vůli žalobce spolupracovat se žalovaným, jelikož právě bez této spolupráce nelze ve věci rozhodnout. Ačkoli právní zástupce žalobce v podání ze dne 4. 7. 2023 vyjádřil explicitně svůj zájem ohledně všech činěných úkonů v řízení tak, aby se jich mohl případně účastnit či na ně reagovat, zachoval se v dané věci v plném rozporu se svými prohlášeními, neboť na danou výzvu žalovaného nereagoval ani neposkytl vysvětlení důvodu neúčasti žalobce k pohovoru, tím méně pak důvodu závažného, ač měl prokazatelně možnost tento krok vůči žalovanému učinit. Žalovaný pak vzhledem ke skutečnosti, že se žalobce dne 2. 8. 2023 nedostavil k pohovoru ve věci jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany, ke kterému byl předvolán, posléze toto řízení v souladu s § 25 písm. d) zákona o azylu zastavil. Argumentace v žalobě, že žalobce jeho právní zástupce vyrozuměl telefonem a žalobce si špatně poznamenal datum konání pohovoru, rozhodně není dle žalovaného liberujícím důvodem. Argumentaci v žalobě žalovaný shledává irelevantní k danému případu, jedná se o procesní rozhodnutí, věcně žaloba dle žalovaného nereaguje dostatečně na procesní stránku věci, argumentuje k meritornímu posouzení žádosti a ohání se dle žalovaného zcela nepřikladnou argumentací, včetně obviňování žalovaného ze sofistického odůvodňování zřejmé nespravedlnosti apod.

Posouzení věci soudem

5. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s rozhodnutím Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

věci bez jednání souhlasil a žalobce se po řádném poučení, že mohou vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.

6. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během patnáctidenní lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanovuje § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. a § 32 odst. 1 zákona o azylu. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky v projednávané věci nebyly zjištěny.
7. Ze správního spisu soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Dne 10. 5. 2023 podal žalobce žádost o mezinárodní ochranu. Předvoláním ze dne 14. 7. 2023 byl žalobce žalovaným vyzván, aby se dne 2. 8. 2023 v 8:00 hod dostavil k pohovoru za účelem zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Tato výzva k pohovoru byla žalobci zaslána na adresu posledního místa jeho hlášeného pobytu na území České republiky dle § 82 odst. 2 zákona o azylu, tj. na adresu X (uvedenou v povolení k opuštění pobytového střediska na dobu více jak 15 dní), na které je žalobce povinen mít označenou schránku a přijímat zásilky od Ministerstva vnitra. Žalobce si zásilku osobně nepřevzal, dle doručenky je adresát na uvedené adrese neznámý, a proto byla dne 19. 7. 2023 uložena u poštovního přepravce; zároveň byl žalobce držitelem poštovní licence vyzván k vyzvednutí zásilky, že zásilka je připravena k vyzvednutí ode 19. 7. 2023. Dle otisku razítka na doručence je patrné, že na předmětné adrese neměl žalobce ani schránku, ani zvonek. Následně žalovaný po vrácení zásilky držitelem poštovní licence vyvěsil dne 19. 7. 2023 výzvu Oznámení o uložení písemnosti na dobu 10 dnů na pracovišti Ministerstva vnitra, oddělení mezinárodní ochrany Zastávka u Brna v Příjímacím středisku Zastávka u Brna. Oznámení bylo po nevyzvednutí předmětné písemnosti svěšeno dne 28. 7. 2023. O konání pohovoru byl žalovaným taktéž dne 14. 7. 2023 vyrozuměn datovou schránkou právní zástupce žalobce, kterému bylo toto vyrozumění doručeno dne 24. 7. 2023.
8. Výzva k pohovoru tedy byla žalobci doručena náhradním způsobem dne 28. 7. 2023 podle § 24 odst. 4 zákona o azylu uložením v azylovém zařízení, kde je účastník řízení ve věci mezinárodní ochrany hlášen k pobytu, neboť pobyt žalobce na adrese pro doručování, tj. na adrese uvedené v žádosti o povolení opuštění pobytového střediska dle § 82 odst. 1 a 3 zákona o azylu na dobu delší 15 dnů, není znám. Dne 2. 8. 2023 se však žalobce k pohovoru ve věci jeho žádosti o mezinárodní ochranu nedostavil, aniž by žalovanému sdělil jakýkoliv důvod, proč tak neučinil, natož pak důvod závažný.
9. Podle § 25 písm. d) zákona o azylu se řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany se bez závažného důvodu nedostavil k poskytnutí údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany nebo k pohovoru nebo neposkytuje informace nezbytné pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
10. Podle čl. 28 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“) platí, že existuje-li důvod se domnívat, že žadatel o

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

mezinárodní ochranu vzal konkludentně svou žádost zpět nebo od ní odstoupil, zajistí členské státy, aby rozhodující orgán rozhodl buď o zastavení posuzování žádosti, nebo o jejím zamítnutí v případě, že rozhodující orgán považuje žádost za nedůvodnou na základě přiměřeného posouzení její věcné stránky podle článku 4 směrnice 2011/95EU. Členské státy mohou vycházet z domněnky, že žadatel vzal konkludentně svou žádost o mezinárodní ochranu zpět nebo od ní odstoupil, zejména pokud se zjistilo, že nereagoval na žádosti o poskytnutí údajů nezbytných pro žádost podle článku 4 směrnice 2011/95EU nebo se nedostavil k osobnímu pohovoru podle článků 14 až 17 této směrnice, ledaže žadatel v přiměřené lhůtě prokáže, že k tomu došlo z důvodů, které nemohl ovlivnit.

11. Pohovor představuje významný nástroj pro zjištění azylově relevantních informací od žadatele o udělení mezinárodní ochrany a pro bezprostřední vnímání azylového příběhu správním orgánem. Protokol o pohovoru je proto jedním z důležitých podkladů pro rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu [§ 23c písm. b) zákona o azylu] a je na žadateli, aby se k pohovoru dostavil a v jeho rámci sdělil správnímu orgánu všechny skutečnosti, které považuje za rozhodné pro udělení mezinárodní ochrany. Pakliže se žadatel o udělení mezinárodní ochrany k pohovoru bez závažného důvodu nedostaví, je jeho jednání považováno za konkludentní zpětvzetí žádosti o mezinárodní ochranu, pro které správní orgán řízení zastaví [§ 25 písm. d) zákona o azylu ve spojení s čl. 28 odst. 1 písm. a) procedurální směrnice].
12. Z výše rekapitulovaného obsahu správního spisu jednoznačně plyne, že žalobci bylo doručováno na adresu na adresu X, kterou uvedl v povolení k opuštění pobytového střediska na dobu více jak 15 dní a na které byl povinen mít označenou schránku a přijímat zásilky od Ministerstva vnitra. Na této adrese se žalobci předvolání k pohovoru nepodařilo doručit, a to mimo jiné z toho důvodu, že žalobce neměl označenou schránku. Tím žalobce porušil jeho povinnost stanovenou v § 82 odst. 2 zákona o azylu, o které byl navíc poučen v povolení k opuštění pobytového střediska na dobu více jak 15 dní. Výzva k pohovoru tak byla žalobci doručena náhradním způsobem dne 28. 7. 2023 podle § 24 odst. 4 zákona o azylu uložením v azylovém zařízení, kde byl žalobce hlášen k pobytu, neboť pobyt žalobce na adrese pro doručování nebyl znám. Soud zdůrazňuje, že žalovaný posupoval naprosto správně, pokud o pohovoru zpravil též právního zástupce žalobce, kterému bylo vyrozumění o konání pohovoru doručeno 24. 7. 2023.
13. I přesto, že právní zástupce žalobce byl o pohovoru vyrozuměn, žalobce se k pohovoru, který se měl konat dne 2. 8. 2023, nedostavil, a to bez jakékoli omluvy, ve které by sdělil, z jakého důvodu se k pohovoru nedostavil. Za takové situace postupoval žalovaný v souladu s § 25 písm. d) zákona o azylu, jestliže řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany zastavil. Postup žalovaného, který napadeným usnesením zastavil řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, je tedy zákonný.
14. Soud zdůrazňuje, že žalobce ani jeho právní zástupce nesdělili žalovanému žádný závažný důvod, pro který se k pohovoru nemohl dostavit. Pokud by tak žalobce učinil, tedy žalovanému sdělil závažný důvod, který mu zabránil se k pohovoru dostavit, nebyly by naplněny podmínky pro zastavení řízení dle výše uvedeného ustanovení zákona o azylu. V tomto směru byl žalobce zcela pasivní. Soud poukazuje i na to, že judikatura jako závažný důvod vymezila např. pracovní neschopnost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 21/2003-55, publ. pod č. 298/2004 Sb. NSS) či hospitalizaci v nemocnici (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2005, č. j. 4 Azs 187/2004-51). Ani žalobcem v žalobě uváděný důvod, že si v rámci telefonické domluvy

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

poznámenal chybné datum termínu pohovoru, nemôže dle názoru soudu predstavovat závažný dôvod, ktorý by žalobci objektívne bránil se dostavit k pohovoru

15. Soud nesouhlasí se žalobce v tom, že by žalovaný postupoval přepjatě formalisticky. Jak je výše uvedeno, žalovaný postupoval v souladu s § 25 písm. d) zákona o azylu, tedy postupoval tak, jak mu ukládal tento zákon. Jeho postup tak nelze označit za přepjatě formalistický, který by za použití v podstatě sofistikovaného odůvodnění vedl k zřejmé nespravedlnosti, jak tvrdí žalobce. Námitka žalobce o přepjatém formalismu žalovaného tak není důvodná.
16. Zároveň soud zdůrazňuje, že se zřetelem k tomu, že byly splněny podmínky pro zastavení řízení dle § 25 písm. d) zákona o azylu, nemusel žalovaný v napadeném rozhodnutí, které je ryze procesního charakteru, hodnotit dopad tohoto procesního rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce, ani otázku, zda je rozhodnutí v souladu s čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Námitka žalobce, že se žalovaný měl zabývat přiměřeností rozhodnutí a že je z tohoto důvodu napadené usnesení nepřezkoumatelné, není důvodná.
17. Soud proto shrnuje, že žalovaný oprávněně řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany zastavil dle § 25 písm. d) zákona o azylu.
18. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 5. února 2024

Mgr. Ladislav Vaško, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.